

у центральній та нижніх тягах переднього навісного механізму (ПНМ) трактора. Отримані при цьому дані використовуються лише для проектування центральної та нижніх тяг вказаного ПНМ. Більше того, представлена науковцями схема сил не розглядає кут нахилу нижніх тяг переднього навісного механізму трактора. А його вклад у розподіл активних сил і реакцій, як встановлено дослідженнями вітчизняних науковців, досить суттєвий, а тому має бути врахований у відповідних аналітичних залежностях.

УДК 332.334.4

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

А. О. Жук , студентка,
Ужгородський національний університет

Головним джерелом процвітання та життєздатності України є належні їй земельні ресурси – багаті українські чорноземи. Земельні ресурси – це найважливіша частина природного середовища, що характеризується просторовим розміщенням, рельєфом, ґрунтовим покривом, рослинністю, надрами, водами, виступає головним засобом виробництва в сільському і лісовому господарстві, а також просторовим базисом для розміщення усіх галузей господарства [2]. Сьогодні Україна має всі необхідні потенційні можливості для того, щоб називатися аграрною країною і підвищити частку своєї конкурентоспроможності на світовому аграрному ринку. Цьому сприяє зручне географічне розташування України, помірний клімат, родючі землі, невелика собівартість витрат на вирощувану сільськогосподарську продукцію.

Родючі ґрунти – одне із найбільших природних багатств України, та й світу, адже третина всіх чорноземів – це наша земля. Але війна росії проти України, яка триває вже більше дев'яти місяців внесла свої корективи у розвиток наших земельних ресурсів. Унаслідок воєнних дій верхні, найродючіші, шари ґрунту страждають найбільше. Вони ж і відновлюються найповільніше: природний темп відновлення родючого шару ґрунту – один сантиметр за сто років.

Земля є пріоритетним ресурсом життєдіяльності як окремої людини, так і суспільства в цілому. Тому питання її ефективного використання завжди були на межі дискусії точок зору з екології, економіки, ресурсозбереження, охорони навколишнього середовища, тощо.

На сьогодні ця проблематика є достатньо розгалуженою, але багато питань (ефективність, оцінка ефективності, впровадження енергозберігаючих технологій земельних ресурсів) потребують

подальшого доопрацювання. Відповідно до характеру галузі різняться і способи оцінки використання земель.

Науковці мають єдину думку щодо підвищення економічної ефективності та досягнення кращих результатів в сільському господарстві, наголошуючи на тому, що велику роль відіграє комплексний підхід з урахування всіх чинників навколишнього середовища: економіки, законодавства, політики, природних процесів, тощо.

Ефективне і раціональне використання земельних ресурсів має важливе значення для національної економіки України.

Так, в сучасних умовах господарювання дослідження стану, проблем та перспектив використання земельних ресурсів необхідно проводити в аспекті сталого розвитку – досягаючи гармонійної рівноваги між потребами населення у продукції сільського господарства з одного боку та здатністю землі «виробляти» продукти без шкоди для себе, тобто виснаження, втрати родючості тощо.

Найефективнішими способами відновлення земель є консервація, тобто виведення земель із господарського використання та насадження на цих територіях багаторічних трав, заліснення або ренатуралізація, тобто поступове повернення до природного стану. В аграрній Україні ця стратегія видається малоімовірною, але принаймні частково, в окремих регіонах, найбільш схильних до ерозії та деградації, консервація необхідна.[1]

Україна до війни була у світових лідерах за показником розорюваності сільськогосподарських угідь, разом з тим родючість ґрунтів в усіх ґрунтово-кліматичних зонах в останні роки знижується, а саме триває дегуміфікація, агрохімічна деградація, водна та вітрова ерозія, виникли нові негативні явища, а саме переущільнення, вторинні явища осолонцювання у зрошуваних умовах, осушення, підкислення, накопичення в ґрунтах токсичних речовин. Це сталося внаслідок недотримання основних законів землеробства, роздібнення полів на паї, розширення посівів енергонасиченими культурами (соняшник, ріпак, гібридна кукурудза тощо), недотриманням сівозмін, знищення лісозахисних смуг та припинення виконання протиерозійних заходів. Потрібен новий технологічний підхід, але фінансування програм з родючості ґрунтів майже припинилося[3].

У планах відновлення України є проєкти системного моніторингу стану ґрунтів і консервації забруднених і деградованих земель. Стан ґрунтів важливий для забезпечення продовольчої безпеки не лише зараз, а й у майбутньому, і не менш важливий він для екологічної безпеки громадян чи адаптації до зміни клімату.

Список використаної літератури:

1. Електронний ресурс : URL :
<https://zn.ua/ukr/amp/ECOLOGY/vijna-i-zmina-klimatu-zahrozhujuj-vodnij-bezpetsi-ukrajini.html>
2. Лазеба Є. С. Підвищення ефективності використання земель сільськогосподарського призначення в Україні / Є. С. Лазеба. – Режим доступу:
<http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3062>
3. Паньків З.П. Земельні ресурси: Навчальний посібник. – Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 272 с.
4. Савченко Т.І. Економічне стимулювання раціонального використання земель як один із механізмів управління земельними ресурсами.